

klokken van de Sint-Vedastuskerk

De kerkklokken zijn de stem van God tot het Kristelijk volk en de vertolking der gevoelens van het volk tot de Heer; zij zijn een sieraad en een roem van een parochie.

Zó er reeds klokken waren te Reningelst vóór de Geuzentijd, dan zijn ze zeker verdwenen. De marteldood der drie Priesters van Reningelst in Januari 1568, samen met de verwoesting der kerk; het in brand steken onzer kerk door de Geuzen van Ieper op Sinksen 1583, het uitbreken van ziekten en pest na de oorlogsgruwelen, hadden het godsdienstig leven verlamd; maar rust en vrede bracht heropleving en herstel.

Op 16 Juni 1626 trok alwie kon van Reningelst in een buitengewone bedevaart naar de herstelde St Antonius' kapel te Belle, met E. H. Deheuvelle, pastoor, de Heer Bulteel, de zeven schepenen, nuchter heen en terug, met twee wassen offerkaarsen, ieder van 7 pond, om God te danken en zegen en vrijwaring van pest voor de parochie af te smeken.

Daarna werden in een geestdriftige bezieling **vier nieuwe klokken besteld**. Ze werden in **1628** op het **kerkhof** ter plaatse **gegoten** en **gewijd** door E. H. Joris CRUYCK, pastoor te Vlamertinge en deken van Poperinge, te weten:

1. de **grote klok** aan de H. Drievuldigheid toegewijd, wegende **3217 ponden**;
2. de **middelklok** aan de H. Maria toegewijd, wegende **2335 ponden**;
3. de **kleine klok** aan de H. Jan-Baptist toegewijd, wegende **1517 1/2 ponden**;
4. het **schelleke** aan de H. Anna toegewijd, wegende **313 ponden**.

Later waren deze klokken, door fouten in het gieten of door het gebruik herhaaldelijk geborsten en werden hergoten - ook waren ze in gevaar tijdens vreemde bezettingen.

Wanneer Franse legerbenden, tijdens de Franse Omwenteling, te Reningelst, het prachtig kasteel in brand gestoken hadden, en verder opgetrokken waren, hebben onze voorouders de klokken afgehaald en samen met het beste kerkgewaad naar **Ieper gevoerd in 1793** en **verborgen** in het huis van de Heren BULTEEL, maar dit alles werd **teruggehaald in December 1794**. Wanneer in **1799** de Fransen op ronde waren om de klokken in stukken te slaan en te roven, hebben de lieden van Reningelst zó wel gepraat, dat de Fransen de **klokken ongeschonden nalieten**.

't Gebeurde ook in **1943**, toen de Duitsers de klokken wilden weghalen; weër hebben Reningelstenaars het zó wel bepleit dat ze de bijzonderste oude klokken lieten, alleen de **Mariaklok meënamen** en ons **schelleke** naar Pollinkhove **vervoerden**. Thans is dit schelleke terug en is de Mariaklok door de nieuwe klok vervangen.

WE BEZITTEN NU:

1. **de grote klok - hergoten in 1673** door Joz. Micheleyn, op last van Heer Jan-Baptist BULTEEL, Heer van Reningelst en de Klytte, enz... en van Joanna de MAMEZ, zijn vrouw, - ter ere van de Heilige Drievuldigheid en Sint Vedastus.

2. **De nieuwe Maria klok in 1951 gegoten** door Michiels en **gewijd op 16-3-1952** met **Peter H. M. BOSSAERT** en **Meter Mw Wwe N. SIX** - **wegende 1183 Kgr.** (met klepel)

De verdwenen Maria klok was vroeger een klok van Poperinge, **verwisseld in 1782** voor de oude geborsten klok, waarvan de Vrouw van Reningelst Maria de MASSIET en haar Zoon, **Meter** en **Peter** waren, welke in **1824** door Drouot, voorzant van Michiels, **hergoten** was onder pastoor E. H. Schottey en waarvan meter was Terrier, vrouw Lucien burgemeester.

3. **De derde klok, hergoten in 1665** ter ere van de H. Jozef en H. Anna op bevel van Heer Judocus Frans BULTEEL, ridder, Heer van Reningelst en de Klytte en betaald uit de beurs van alle parochianen.
4. **Het schelleke**, wegende 175 Kgr., **hergoten in 1825** door Drouot, ter ere van de H. Jozef, onder pastoor E. H. Boucquey, met meter Berghe, vrouw Gouwy.

Mochten deze klokken nog vele jaren hun klanken over de parochie uitgalmen en de inwoners tot Kerk en God roepen.